

Is het onderzoek dus op vele punten onvolkomen, het feit, dat deze proefnemingen gedurende den eerstkomenden tijd niet kunnen worden voortgezet, brengt mij ertoe den bereikten uitslag alvast onder de algemeene aandacht te brengen.

Samenvattend kan dus worden gezegd, dat men ook bij de proef-ondervindelijke melkanaemieën (door koemelk of geitenmelk) niet alleen rekening moet houden met een te geringe vorming van haemoglobine, maar ook met een verschijnsel (*urobilinurie*), dat wijst (zonder dat nog te bewijzen) op een verhoogden ondergang van roode bloedcellen en dat na den dood der proefdieren (konijnen) een verhoogde ondergang in den vorm van capillaire *bloeduitstortingen* in den darm inderdaad kan worden vastgesteld.

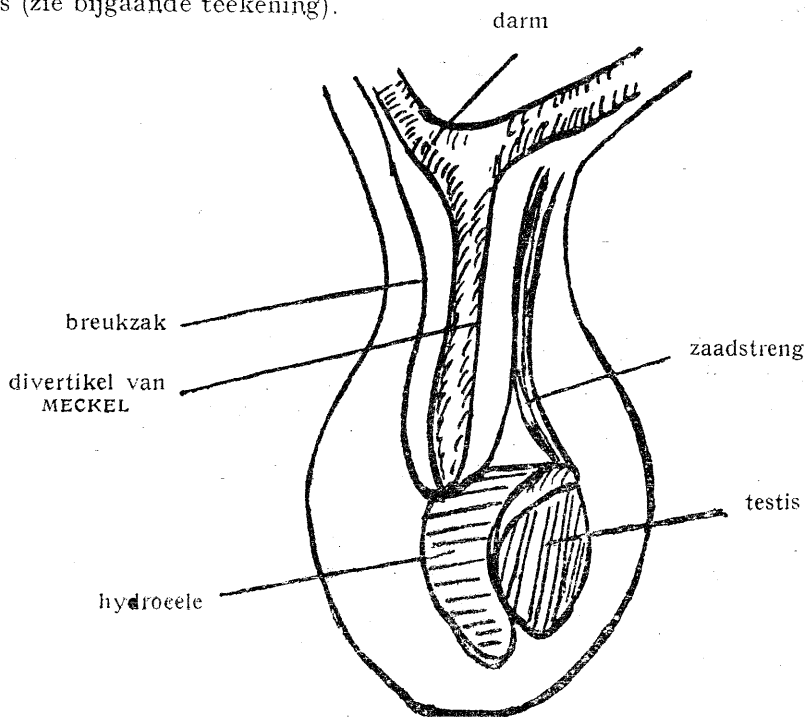
December 1925.

CASUÏSTISCHE MEDEDEELINGEN.

Dr. C. L. SENN en Dr. M. S. VAN RAVENSWAAIJ,
EEN EIGENAARDIGE SCROTAALHERNIA.

Op den 17den Maart 1925 stelde zich een Javaan onder onze behandeling. Hij bleek te lijden aan een groote hernia scrotalis dextra, die schijnbaar goed te reponeeren was.

Bij de operatie bleek, na opening van den breukzak, dat er een z.g.n. divertikel van MECKEL aanwezig was. Dit divertikel was ongeveer 8 cM. lang en was innig vergroeid aan zijn punt met den breukzak en deze weder met een hydrocele der testis (zie bijgaande teekening).

Na resectie van het divertikel kon de operatie verder gewoon beëindigd worden.

Tebing Tinggi, Augustus 1925.